

EFEMÈRIDE

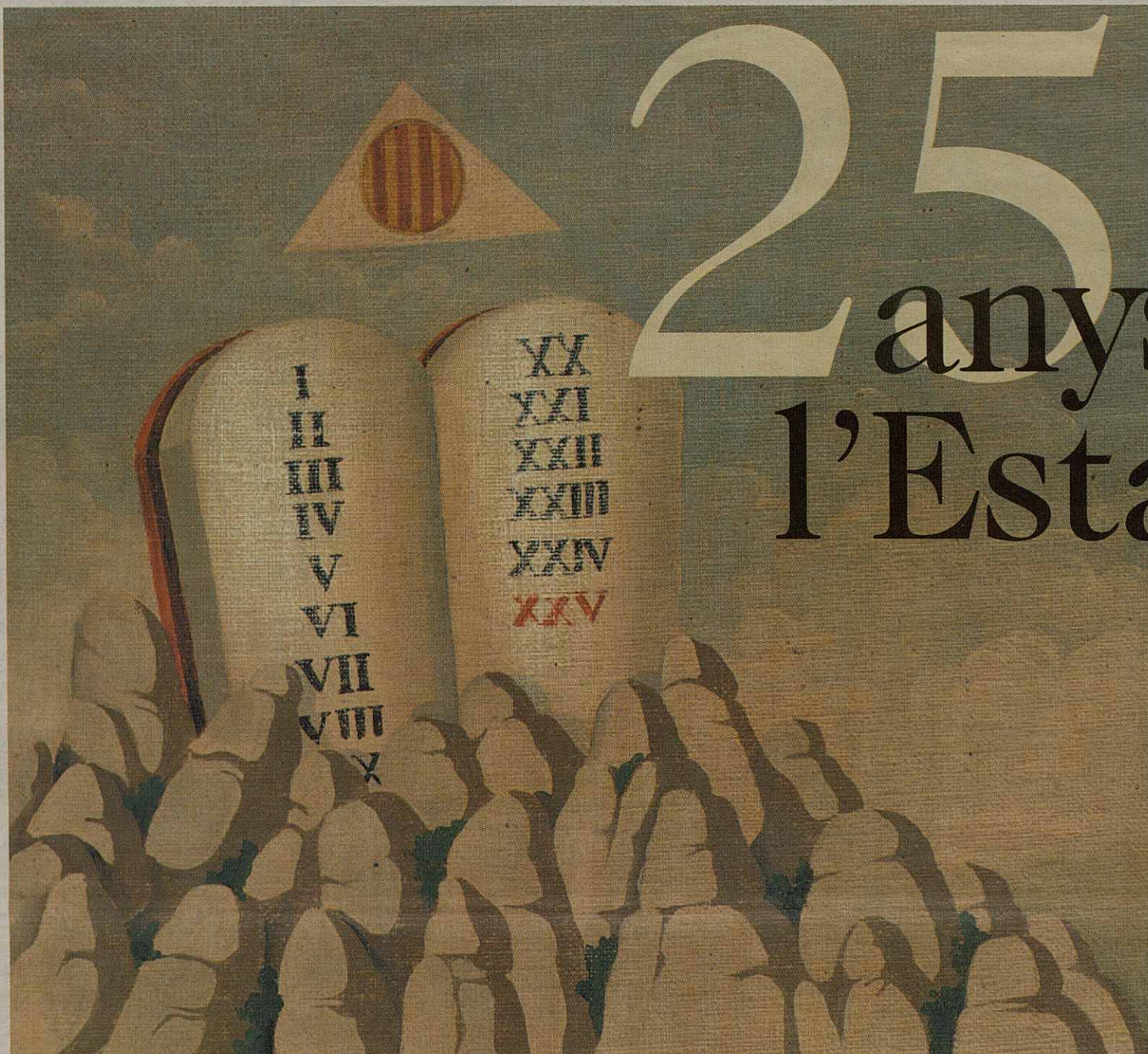
ANIVERSARI DE LA CARTA AUTONÒMICA DE CATALUNYA

JORDI SABAT

Després de l'Estatut del 1932 i el del 1979 (a sota), el Parlament ja treballa en un nou text estatutari.

Cronologia

- 15-6-1977: Els partits que reclamen l'Estatut obtenen el 80% dels vots en les primeres eleccions generals.
- 25-6-1977: Constitució de l'Assemblea de Parlamentaris.
- 29-9-1977: Restabliment de la Generalitat.
- Febrer-1978: L'Entesa dels Catalans inicia la campanya *Per una Catalunya democràtica, guanyem la Constitució, guanyem l'Estatut*.
- 15-6-1978: Els congressistes catalans, aprovat el projecte de Constitució, comencen a elaborar l'Estatut.
- 1-8-1978: Es reuneix per primer cop la Comissió dels Vint, al Saló de Cròniques de l'Ajuntament de Barcelona.
- 3/5-11-1978: Segona estada a Sau de la Comissió dels Vint. Aprovació de l'avantprojecte.
- 6-12-1978: Aprovada la Constitució.
- 29-12-1978: El mateix dia que es publica la Constitució, l'Assemblea de Parlamentaris aprova el projecte d'Estatut.
- 1-3-1979: Eleccions generals.
- 3-4-1979: Eleccions municipals.
- 23-4-1979: Manifestació *L'Estatut ara i sense retallar*.
- 13-8-1979: Aprovació de l'Estatut a la Comissió Constitucional del Congrés.
- 25-10-1979: Referèndum de l'Estatut (a favor: 88,145% dels votants i un 52,62% del cens electoral).
- 29-11-1979: Ratificació de l'Estatut pel Congrés.
- 12-12-1979: El Senat el ratifica.
- 22-12-1979: Es publica al BOE.
- 17-1-1980: Entrada en vigor de l'Estatut.
- 20-3-1980: Primeres eleccions al Parlament.

25 anys de l'Estatut

La Comissió dels Vint que va redactar el text estatutari del 1979 no va gaudir del reconeixement que sí que van tenir els *pares* de la Constitució. Aquest és el record bibliogràfic per als que van dotar Catalunya de les seves taules de la llei.

ANDREU MAYAYO I ARTAL
mmayayo@elperiodico.com

E

n el moment de celebrar el 25è aniversari de l'aprovació de l'actual Estatut d'autonomia (es compleix dilluns que ve, 25 d'octubre), el Parlament de Catalunya està immers en la discussió de la seva reforma. La necessitat d'adaptar-lo a la realitat actual, en el marc de la Unió Europea i el d'una Espanya plurinacional estructurada en un Estat de les autonomies, no ens pot fer oblidar de quina manera es va gestar la carta autonòmica del 1979.

A diferència dels anomenats *pares* de la Constitució del 1978 (Gregorio Peces-Barba, Jordi Solé Tura, Miquel Roca i Alfonso Guerra, entre altres), els diputats i senadors de la Comissió dels Vint, redactors de l'Estatut de Sau, no han gaudit del mateix reconeixement públic. En opinió d'un d'ells, l'historiador i exsenador Jaume Sobrequés, l'oblit obeeix a dues raons: l'hegemonia del pujolisme i l'absència entre ells dels principals líders dels partits polítics. Molt pocs han deixat per escrit les seves memòries. El primer va ser el senador Josep Subirats, dirigent històric d'ERC, que, en aquells anys, es va passar al PSC, amb el llibre *Amb l'Entesa al Senat* (Dertosa, 1982).

Subirats presenta els seus companys de comissió: «Hi dominaven els juristes, amb 12 advocats (Josep Andreu Abelló, Eduardo Martín, Josep Verde Aldea, Jordi Solé Tura, Josep Solé Barberà, Miquel Roca Junyent, Macià Alavedra, Manuel de Sàrraga, Anton

Cañellas, Laureà López Rodó, Joaquim Arana i Josep Benet). Els altres 8 són: 2 industrials (Carles Güell de Sentmenat i Marcel·lí Moreta), un pèrit industrial (Josep Maria Triginer), un agent d'assegurances (Josep Sendra), un professor d'Història de Catalunya (Jaume Sobrequés), un metge (Felip Solé Sabarís), un administratiu (Dolors Calvet) i un economista (jo mateix)». L'autor considera que un parell més d'economistes i dos juristes menys «haurien equilibrat molt millor les especialitzacions dels components».

JOVES INEXPERTS

En una obra a mig camí entre la memòria personal i el relat històric, *El restabliment de la Generalitat i el retorn del president Tarradellas* (Barcanova, 1988), de Sobrequés, aquest subratlla les difícils relacions entre els diputats i el president de la Generalitat Josep Tarradellas: «Els parlamentaris, cal deixar-ho clar, en aquells dies

ARTICLE 1

► **Estatut de Núria (1931):** «Catalunya és un Estat autònom dins de la República Espanyola».

► **Estatut del 1932:** «Catalunya es constitueix en regió autònoma dins de l'Estat espanyol, d'acord amb la Constitució de la República i el present Estatut».

► **Estatut de Sau (1978):** «Catalunya, com a expressió de la seva realitat nacional i per accedir al seu autogovern, es constitueix en Comunitat Autònoma d'acord amb la Constitució i amb el present Estatut, que és la norma institucional bàsica».

► **Estatut del 1979:** «Catalunya, com a nacionalitat i per accedir al seu autogovern, es constitueix en Comunitat Autònoma d'acord amb la Constitució i amb el present Estatut, que és la norma institucional bàsica».

més aviat el destorbaven. [Tarradellas] Ens considerava uns joves inexperts que no podíem competir amb l'enorme experiència que, segons ell, tenien els polítics espanyols. Pensava que era millor que ens situéssim en un segon pla i que el deixéssim fer a ell». [Hi ha una nova versió d'aquesta obra titulada *La fi del silenci. De la recuperació de la Generalitat i el retorn de Tarradellas*, publicada per Base el 2002].

LA TÀCTICA DE TARRADELLAS

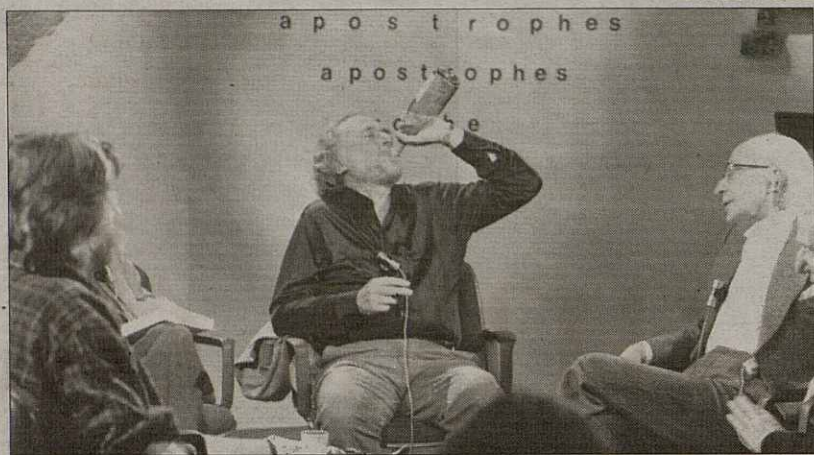
Solé Sabarís, juntament amb els periodistes Albert Viladot i Vicenç Relats, va publicar *L'Estatut, entre el desig i la realitat* (Edicions 62, 1989), en què insisteix en les tensions amb Tarradellas: «La intenció del president Tarradellas, expressada als seus col·laboradors més pròxims, era endarrerir la redacció i aprovació de la carta autonòmica uns quatre anys i mentrestant quedar-se a la presidència». Són interessants les entrevistes sobre l'Estatut realitzades per Relats a una dotzena de dirigents polítics de l'època. En aquest sentit, l'expresident del Parlament i exlíder republicà Heribert Barrera afirma sense embuts: «L'Estatut no va ser una victòria, sinó una gran derrota».

RIMBAUD I BUKOWSKI

VIDES PARAL·LELES

L'ALCOHOL

OBRA IL·LUMINADA

Amb 3 litres de vi Hank en va tenir prou per injuriar el mite Pivot el 1978.

Pàgines boirosses

Les Cartas del vidente, del 1871, el jove Rimbaud va definir el seu projecte estètic, basat en el *dérèglement de tous les sens*, el desarranjament de tots els sentits: a través dels plaers, les virtuts, l'experiència, el poeta hi veurà. I com hi veia. Herència del seu admirat Baudelaire, l'artista adolescent va conèixer els paradisos artificials juntament amb Verlaine a Montparnasse en forma d'al·lucinògens, haixix i absenta. Als caus de la bohèmia parisenc, Rimbaud va ampliar horitzons lírics i perceptius, que el van conduir a unes *Il·luminacions* -el seu segon poemari en prosa i última gran obra- en què el poeta muda el seu credo i sentència: «Tenim fe en el verí».

El vers apareix a *Matí d'embriaguesa* i, no en va, eren els esmorzars el moment preferit per al deliri etílic: nous universos s'obrien llavors com a preàmbul a l'*alquímia del verb* que sempre va perseguir Rimbaud, en poemes escrits en nits trontollants: «M'agradava el desert, els vergers calcinats, les paradetes pansides, les begudes tèrboles».

Més de mig segle després, en les nits de Los Angeles, Bukowski empenia el seu descens de 10 anys al submón de pidolaires, putes i turguris. Va visitar la presó,

l'hospital (úlceres d'estómac) i va conèixer tan de bracet amb el vi i el bourbon que va atresorar material per a centenars de relats i diverses novel·les. Sent ja un autor cèlebre, en el seu periple europeu del 1978 -descrit a *Shakespeare nunca lo hizo* (Anagrama)- va incorporar també l'alcohol a la televisió: davant 50 milions de francesos, en el prestigiós *Apostrophes* de Bernard Pivot, Hank va buidar tres ampolles de vi, va injuriar el presentador i va grapejar una convidada abans de ser expulsat.

Perquè el beuratge de borraixos irredemptos, ludòpates i pornògrafs recorre a la vegada els llibres i les pàgines de la seva pròpia vida, banyades, entre altres líquids, per la trentena de cerveses que situava al costat de la màquina d'escriure. L'alcohol era, a parer seu, gairebé innocu: «És destructiu per a la majoria de la gent, però jo sóc un cas a part. Faig tot el meu treball creatiu quan estic intoxicat». Veient la seva trajectòria, va ser gairebé un miracle que Bukowski arribés als 73 anys. Després d'haver patit, això sí, tuberculosi, leucèmia, cataractes i pneumònia.

Verlaine va dibuixar així el seu amant.

LES POLÈMIQUES

FUROR PÚBLIC

Camins a la contra

El Charles Bukowski que apareix als arxius d'Edgar Hoover, director de l'FBI als 60, té poc a veure amb l'escriptor que no perseguia mai la polèmica, si bé la seva pròpia obra la va motivar massa vegades. Hank va defugir sempre la glòria, i li van interessar més la cervesa i les dones que no pas la fama o el compromís; mai va voler fer bandera de la contracultura, de la qual, no obstant, va ser capdavanter. «Com pot escriure sobre alguna cosa una persona que no està interessada en gairebé res?» -s'interroga en les pàgines de *Shakespeare...* - «Bé, jo ho faig. Escric sobre tota la resta: un gos perdut caminant carrer avall, una dona que assassina el marit, els pensaments d'un violador mentre clava queixalada a una hamburguesa; la vida a la fàbrica, la vida als carrers i les habitacions dels pobres i els mutilats i els bojós [...].»

Universos incòmodes i gens complaents, sovint inspirats en episodis personals. Sobre això, el teòric David Roas adverteix d'una paradoxa: «Potser es pugui escriure com Bukowski sense haver viscut les seves experiències, però segur que ell no escriuria així si no hagués viscut d'aquesta manera». Embriagat, l'autor d'*Hijo de Satanás* va descobrir unes paraules de Jean-Paul Sartre que subscriuria per sempre: «L'infern són els altres». Amb tot, en el seu

últim viatge a Europa, després d'una vida sense cap altra fe que la lectura i l'alcohol, el vell indecent va visitar diverses catedrals. Enmig de l'èxtasi (etílic), Bukowski va dir que llavors comprenia que «un gran Déu l'hauria ajudat enmig de tanta porqueria i terror i dolor».

Tampoc cap déu va socórrer el jove Rimbaud, obscè, anticlerical, misantrop i malalt de l'*atroç escpticisme* que descriu en les *Il·luminacions*. El «poeta de la rebel·lió», com el va definir Albert Camus, va caure sobre París com un cicló el 1871, quan Verlaine el va presentar en societat. Genial però insolent, capaç d'ejacular al got de llet del seu amic Cabaner, Rimbaud va assistir a diversos dels sopars als grans cercles intel·lectuals. En l'últim (març de 1872), va contraatacar un insult («petit gripau») del fotògraf Carjat amb una ganivetada, en el que va ser el seu comiat de la bohèmia parisenc. L'última gran rebel·lia de l'*enfant terrible* seria el seu autoexili africà, on va perdre una cama i, sobretot, es va desfer del passat que tantes vegades va arribar a maleir.

JOE WOLBERG / SALAMANDRA

Hank va defugir sempre la glòria.

Inquilins de l'abisme

Bohemis o decadents, l'enciclopèdia dels maleïts compta amb altres genis proscrits.

THOMAS DE QUINCEY

Menys literat que experimentador, De Quincey (Manchester, 1785 - Edimburg, 1859) no va desdenyar l'escàndol: va abordar el suïcidi, va considerar l'assassinat *una de les belles arts* i el 1821 va prefigurar la piscodèlia amb les *Confessions d'un opiòman anglès*, la seva addicció.

COMTE DE LAUTRÉAMONT

Encara objecte de càbales, la vida d'Isidore Ducasse, comte de Lautréamont (Montevideo, 1846 - París, 1870) compon, juntament amb els seus *Cantos de Maldoror* (1869), el retrat del creador fosc que va admirar el surrealisme amb unes «pàgines fosques i plenes de verí».

ALEJANDRO SAWA

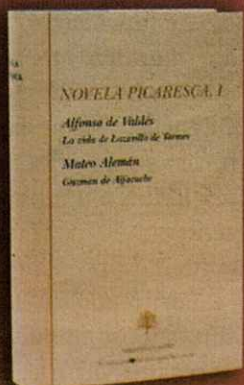

Company de turguris parisencs amb Rubén Darío, amic de Verlaine i inspirador del Max Estrella de Val·le-Inclán, Sawa (Sevilla, 1862 - Madrid, 1909) va consumir la vida com un personatge més de l'esperpent madrileny, el qual va retratar a *Declaración de un vencido* (1887).

WILLIAM S. BURROUGHS

L'últim gran beatnik (Missouri, 1914 - Kansas, 1997) va escriure la seva gran obra (*El almuerzo desnudo*) sota l'efecte de l'heroïna. Els estralls de la droga els va descriure a *Yonqui*. El geni que va matar la dona per accident va dir haver viscut sempre en lluita contra el seu costat fosc.

¡EL LAZARILLO TIENE AUTOR!

La Profesora Rosa Navarro descubre a Alfonso de Valdés como autor del hasta ahora anónimo "Lazarillo" y desvela definitivamente las razones del inicial secreto de su autor a y las circunstancias políticas, sociales y religiosas que, sutilmente, se criticaban en las "fortunas y adversidades" de la vida de Lázaro.

BIBLIOTECA CASTRO

AUTORES CLÁSICOS ESPAÑOLES

NOVELA PICADESCA, I

Alfonso de Valdés: EL LAZARILLO DE TORMES
Mateo Alemán: GUZMÁN DE ALFARACHE

Fundación José Antonio de Castro

Tel. 91 431 00 43 www.fundcastro.org

EFEMÈRIDE

ANIVERSARI DE LA CARTA AUTONÒMICA DE CATALUNYA

ARXIU

Més satisfets se senten els dos membres de la Comissió dels Vint procedents de la classe política del franquisme: l'opusdeista López Rodó (*Memorias de la Transición*, Plaza & Janés, 1993) i Marcel·lí Moreta (*Memòries d'un catalanista: cinquanta anys de vida política a Catalunya 1932-1982*, Pagès Editors, 2001). Moreta, que va començar com a dirigent dels joves de la Lliga, va ser la mà dreta de Juan Antonio Samaranch com a diputat del terç sindical i va acabar com a diputat d'Unió de Centre Democràtic (UCD).

SUCOSES ENTREVISTES

Editat pels catedràtics Rafael Aracil i Antoni Segura, *Memòria de la Transició a Espanya i a Catalunya* (Edicions de la Universitat de Barcelona, 2000) recull les intervencions dels principals dirigents polítics de la transició en el marc d'un curs universitari. Concretament, hi figuren les d'Alavedra, Lluís Armet, Jordi Carbonell i Ramon Espasa, que van participar en una taula rodona, moderada per Pere Portabella, sobre els 20 anys de l'Estatut.

Les memòries crítiques contra el president Tarradellas han estat recentment contestades per Josep Maria Bricall, que va ser secretari general de Presidència i conseller de Governació amb Tarradellas, en un llibre demolidor amb un títol explícit: *Memòria d'un silenci. El govern Tarradellas (1977-1980): una certa manera de fer política* (Rosa dels Vents, 2003). Per Bricall, «el fet bàsic era el restabliment de la Generalitat, mentre que l'Estatut era una fórmula contingent». A més, postil·la Bricall, l'Estatut ha tingut dos grans defectes: «L'arrogància dels redactors», que va impedir prendre com a punt de partida la Generalitat restaurada, i «l'ambigüitat», perquè «als febles», segons Bricall, «només els protegien la lleis clares».

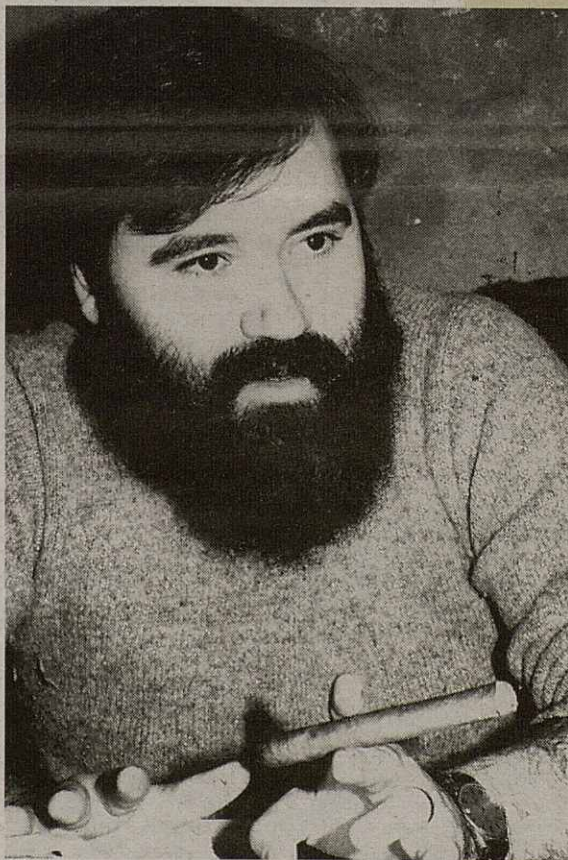
EL COST

Felip Solé Sabarís, a les memòries, explicita el total de les despeses derivades de la redacció de l'Estatut: «Va ser d'1.136.000 pessetes, que van cobrir l'allotjament, els dictàmens jurídics, el material fungible i el personal de secretaria, que va ser sufragat per la Generalitat».

'BLOC CAROD'

La Comissió dels Vint va donar audiència a diverses entitats, sindicats i partits sense representació parlamentària per recollir les seves esmenes. D'entre els partits, va destacar la de Josep-Lluís Carod-Rovira, en nom del Bloc Català dels Treballadors, que «va ser molt mal rebuda pels parlamentaris perquè, amb l'objectiu de criticar la Constitució, s'havia dit que l'Estatut de Sau era anti-constitucional i s'havien donat arguments als adversaris de l'autonomia catalana», segons Sobrequés/Riera.

La Comissió del Vint es va reunir a Sau (a dalt) per redactar un Estatut que va rebutjar el llavors polític extraparlamentari Carod-Rovira (a sota).

ARXIU

BIBLIOTECA

GUIA BÀSICA

Lectures estatutàries

Bibliografia sobre l'Estatut que en subratlla els aspectes jurídics i de valoració històrica.

► **ANTECEDENTS.** Diversos documents jurídics han volgut articular el fet diferencial català des del segle XIX. El catedràtic José A. González Casanova els va recopilar a *Federalisme i autonomia a Catalunya (1868-1938)* (Curial, 1974). Un altre clàssic és *L'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'Estat integral* (Edicions 62, 1977), de Manuel Gerpe, l'estudi més rigorós de la Constitució republicana del 1931 i l'Estatut del 1932. També són útils la recopilació de Fèlix Cucurull *La defensa de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya* (Undarius, 1977), amb textos de Rafael Campalans, Manuel Carrasco i Formiguera, Lluís Companys, Martí Esteve, Humbert Torres, Joan Estelrich, Amadeu Hurtado i Ventura Gasol, i les intervencions de Manuel Azaña a *Defensa de la autonomia de Catalunya* (Undarius, 1977).

► **AUTONOMISME.** Jordi Solé Tura va descriure a *Nacionalidades y nacionalismos* (Alianza, 1985) l'organització de l'Estat parant atenció en

l'autonomia, el federalisme i l'autodeterminació. A *La reorganització autonòmica de l'Estat espanyol* (Fundació Trias Fargas, 1999), el catedràtic Antoni Segura repassa el context històric de l'Estat autonòmic. L'assimilació d'aquest al federalisme és la tesi d'Eliseo Aja a *El Estado autonómico. Federalismo y hechos diferenciales* (Alianza, 1999). En el mateix sentit destaca *Derechos históricos y constitucionalismo útil*, de Miquel Herrero de Miñón i Ernest Lluch (Crítica, 2001).

► **CRÒNICA.** Els quatre toms dels historiadors Jaume Sobrequés (ahora senador) i Sebastià Riera *L'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Bases documentals per a l'estudi del procés polític d'elaboració de l'Estatut d'Autonomia de 1979* (Edicions 62, 1982) són referència obligada.

► **TEXT.** El catedràtic de Dret J. A. Santamaría Pastor recopila els documents generats per les Corts a *Estatuto de Autonomía de Cataluña. Trabajos parlamentarios* (Publicaciones del Congreso de los Diputados, 1985).

► **INTERPRETACIONS.** Coordinats pels catedràtics Eliseo Aja, Enric Argullol, Francesc Badosa, Joaquín Tormos, Daniel Arias i Manuel Gerpe, els tres toms de *Comentarios sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya* (Institut Estudis Autonòmics, 1988) inclouen 130 textos de 125 autors i són d'obligada referència jurídica. *Criteris per a un desenvolupament institucional*, d'Enric Argullol (Institut Estudis Autonòmics, 1999), s'inscriu en la línia crítica del president Jordi Pujol a un Estatut elaborat sota l'hegemonia de l'esquerra però del qual no va plantejar mai la reforma, només la reinterpretació aprofundida.

► **FINANÇAMENT.** *Catalunya i Espanya. Una relació econòmica i fiscal a revisar* (Proa / Vernal, 1998), editat per Guillem López Casanovas, recull aportacions de 15 especialistes i, en to divulgatiu però rigorós, recopila dades sobre la relació fiscal entre Catalunya i Espanya i la UE. Per a una visió de conjunt és útil *La hacienda de las comunidades autónomas en los 17 estatutos de autonomía*, de Juan José Ferreiro (Escola d'Administració Pública, 1985), i l'obra col·lectiva *Las balanzas fiscales de las Comunidades Autónomas (1991-1996)* (Ariel, 2000).

► **REFORMA.** El febrer del 2001 el Parlament va encarregar treballs als catedràtics Eliseo Aja, Enoch Albertí, Enric Argullol, Manuel Ballbé, Joaquim Ferret, Manuel Gerpe, Ferran Requejo i Jaume Vernet que es van publicar com a *Estudis sobre l'autogovern de Catalunya* (Parlament de Catalunya, 2003). Les seves propostes van ser l'origen de l'anomenat *Informe sobre la reforma de l'Estatut* (Institut Estudis Autonòmics, 2003), coordinat per Antoni Bayona per «posar en relleu el marge de maniobra existent per a la reforma estatutària dins del marc de la Constitució». En aquesta línia, Sobrequés i Mercè Morales recopilen les propostes dels diferents partits a *Manual d'Autonomia: textos per a la reforma de l'Estatut de Catalunya* (Base, 2003).

lateral.

lee cosas diferentes

Pg. de Sant Joan, 25, 2º 1ª 08010 Barcelona Tel.: 93 265 29 76
Fax: 93 265 83 09 www.lateral-ed.es e-mail: revista@lateral-ed.es

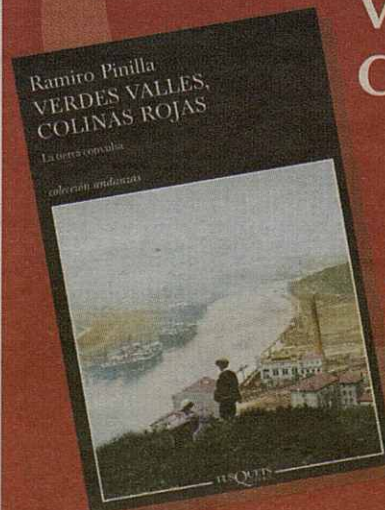
año
décimo
aniversario
lateral
revista de cultura

VERDES VALLES,
COLINAS ROJAS

de Ramiro Pinilla

Una deslumbrante recreación
de la historia y los orígenes de un
territorio mítico y real.

La novela definitiva
de un autor casi secreto y
largamente esperado.

www.tusquets-editores.es

TUSQUETS
EDITORES

SETMANA DEL 14 AL 20 D'OCTUBRE

FICCIÓ CATALÀ

AQUESTA SETMANA ÚLTIMA SETMANA SETMANES EN LLISTA

- 1 ÀNGELS I DIMONIS**
Dan Brown
Empúries. 574 pàgs. 18 €
Crims, intrigues i codis secrets al Vaticà.
- 2 EL CURIÓS INCIDENT DEL GOS A MITJANIT**
Mark Haddon
La Magrana. 269 pàg. 16 €
Vivències d'un jove autista.
- 3 LA PELL FREDA**
Albert Sánchez Piñol
La Campana. 307 pàg. 14 €
Dos homes conviuen en una misteriosa i allunyada illa.
- 4 EL FILL DE L'ACORDIONISTA**
Bernardo Atxaga
Edicions 62. 397 pàg. 22 €
Vida de dos amics bascos.
- 5 TRISTANO ES MOR**
Antonio Tabucchi
Edicions 62. 176 pàgines. 15 €
Un moribund recorda la seva vida a la Itàlia del segle XX.
- 6 LA NIT DE L'ORACLE**
Paul Auster
Edicions 62. 191 pàgines. 17 €
Un escriptor inicia una novel·la, mirall de la seva vida.
- 7 EL CODI DA VINCI**
Dan Brown
Empúries. 492 pàg. 19,50 €
Un professor busca el sant grial desxifrant Da Vinci.
- 8 L'OMBRA DEL VENT**
Carlos Ruiz Zafón
Planeta. 485 pàgines. 20 €
Intriga sobre un llibre maleït a la Barcelona de postguerra.
- 9 WILT S'HA PERDUT**
Tom Sharpe
Columna. 250 pàgines. 17 €
Noves aventures de l'excèntric professor anglès.
- 10 EL CLUB DANTE**
Matthew Pearl
Columna. 522 pàg. 22,50 €
Al Boston del 1865, un criminal s'inspira en Dante.

NO FICCIÓ CATALÀ

AQUESTA SETMANA ÚLTIMA SETMANA SETMANES EN LLISTA

- 1 CUINA X SOLTERS**
Ismael Prados
La Magrana. 191 pàg. 18 €
Receptes i consells del popular programa de TV-3.
- 2 ISRAEL, EL SOMNI I LA TRAGÈDIA**
Joan B. Culla
La Campana. 626 pàg. 20 €
Història d'un llarg conflicte.
- 3 EL CAS CAROD**
Víctor Alexandre
Proa. 209 pàgines. 13 €
Repèrcussions de la trobada entre Carod-Rovira i ETA.
- 4 LA BONA SORT**
F. Trias de Bes i À. Rovira
Empresa Activa. 125 p. 9,50 €
Consells per tenir fortuna en la vida i els negocis.
- 5 LA CUINA QUE NO AMOÏNA**
Mireia Carbó
Viena. 152 pàgines. 16,87 €
Receptes d'una xef catalana.
- 6 MEMÒRIES**
Raimon Galf
Proa. 256 pàgines. 17 €
Vivències de l'influent ideòleg catalanista.
- 7 QUADERNS D'ÀFRICA**
Miquel Barceló
Galaxia Gutenberg. 190 pàgines. 18 €
Notes i esbossos del pintor.
- 8 ELS BORBONS EN PILOTES**
Diversos autors
Cossetània. 135 pàg. 12 €
Paròdies de la Casa Reial.
- 9 MOLTA MERDA!**
Héctor Lozano
Ara Llibres. 144 pàgines. 13 €
150 anècdotes de teatre, dins i fora de bastidors.
- 10 FORA ELS QUE MANEN**
Michael Moore
Empúries. 304 pàgines. 18 €
El polèmic cineasta crítica polítics i empresaris

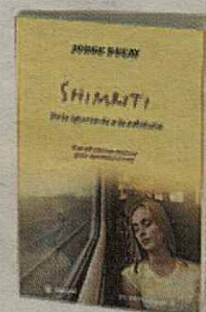
FICCIÓ CASTELLÀ

AQUESTA SETMANA ÚLTIMA SETMANA SETMANES EN LLISTA

- 1 ÁNGELES Y DEMONIOS**
Dan Brown
Umbriel. 606 pàgines. 18 €
Crims, intrigues i codis secrets al Vaticà.
- 2 CABO TRAFALGAR**
Arturo Pérez-Reverte
Alfaguara. 269 pàg. 17,50 €
Recreació literària de la cruenta batalla naval.
- 3 EL CÓDIGO DA VINCI**
Dan Brown
Umbriel. 557 pàgines. 16,50 €
Un professor busca el sant grial desxifrant Da Vinci.
- 4 LA SOMBRA DEL VIENTO**
Carlos Ruiz Zafón
Planeta. 549 pàgines. 20 €
Intriga sobre un llibre maleït a la Barcelona de postguerra.
- 5 EL CURIOSO INCIDENTE DEL PERRO A MEDIANOCHE**
Mark Haddon
Salamandra. 272 p. 14,50 €
Vivències d'un jove autista.
- 6 EL HIJO DEL ACORDEONISTA**
Bernardo Atxaga
Alfaguara. 282 pàgines. 22 €
Vida de dos amics bascos.
- 7 LA NOCHE DEL ORÁCULO**
Paul Auster
Anagrama. 257 pàgines. 16 €
Un escriptor inicia una novel·la, mirall de la seva vida.
- 8 TRISTANO MUERE**
Antonio Tabucchi
Anagrama. 193 pàgines. 14 €
Un moribund recorda la seva vida a la Itàlia del segle XX.
- 9 MENTIRA**
Enrique de Hériz
Edhasa. 635 pàgines. 25 €
Mare i filla indaguen en les mentides familiars.
- 10 EL BOSQUE DE LOS PIGMEOS**
Isabel Allende
Areté. 224 pàgines. 21,50 €
Aventures a l'Àfrica.

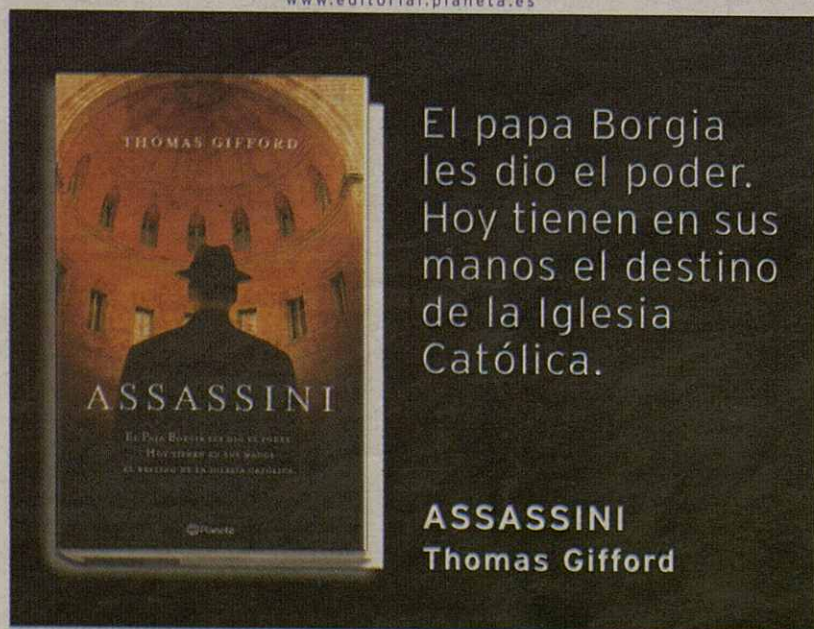
NO FICCIÓ CASTELLÀ

AQUESTA SETMANA ÚLTIMA SETMANA SETMANES EN LLISTA

- 1 SHIMRITI**
Jorge Bucay
RBA. 272 pàgines. 15 €
Contes per aprofitar la nostra saviesa interior.
- 2 LA BUENA SUERTE**
F. Trias de Bes i À. Rovira
Empresa Activa. 125 p. 9,50 €
Consells per tenir fortuna en la vida i els negocis.
- 3 CARTAS DESDE EL INFIERNO**
Ramón Sampedro
Booket. 300 pàgines. 10,95 €
Testimoni d'un tetraplègic.
- 4 UNA BREVE HISTORIA DE CASI TODO**
Bill Bryson
RBA. 512 pàgines. 25 €
Del big bang a la civilització.
- 5 ES FÁCIL DEJAR DE FUMAR SI SABES CÓMO**
Allen Carr
Espasa. 203 pàgines. 10,95 €
Manual per deixar el tabac.
- 6 CUENTOS PARA PENSAR**
Jorge Bucay
RBA / Integral. 187 pàg. 15 €
Nous relats per afrontar les angoixes quotidianes.
- 7 LA ECONOMÍA DEL FRAUDE INOCENTE**
John Kenneth Galbraith
Crítica. 120 pàg. 11,90 €
Anàlisi del capitalisme.
- 8 BEBERSE LA VIDA. AVA GARDNER EN ESPAÑA**
Marcos Ordóñez
Aguilar. 352 pàgines. 16,50 €
Anys bojos de la bella actriu.
- 9 DÉJAME QUE TE CUENTE**
Jorge Bucay
RBA / Integral. 253 pàg. 15 €
Contes terapèutics per desterrar pors i complexos.
- 10 MÁS RESTAURANTES DE BARCELONA DONDE...**
Margarita Puig
Óptima. 192 pàgines. 8 €
Guia per menjar a BCN.

www.editorial.planeta.es

El papa Borgia les dio el poder. Hoy tienen en sus manos el destino de la Iglesia Católica.

ASSASSINI
Thomas Gifford

INFANTIL CATALÀ

AQUESTA SETMANA

- 1 LA PLATJA**
Cristina Losantos
La Galera. 12 pàgines. 8 €
- 2 MIRA COM T'HAS POSAT!**
Jeanne Ashbe
Corimbe. 13 pàgines. 7 €
- 3 666 CALAIXOS**
Jordi Folck
Barcanova. 288 pàg. 6,25 €

JUVENIL CATALÀ

- 1 ESTIMAT RONALDINHO**
Jordi Sierra i Fabra
Empúries. 138 pàgines. 10 €
- 2 EL DIARI VERMELL DE...**
Gemma Lienas
Empúries. 250 pàgines. 13 €
- 3 FRENA, CÀNDIDA**
Maite Carranza
Cruïlla. 175 pàgines. 6,70 €

INFANTIL CASTELLÀ

- 1 LAS BRUJAS**
Roald Dahl
Alfaguara. 200 pàg. 5,60 €
- 2 BESITOS DE CHOCOLATE**
Lucrecia
El Aleph. 89 pàgines. 11,95 €
- 3 MI NOMBRE ES STILTON...**
Geronimo Stilton
Destino. 128 pàgines. 7,50 €

JUVENIL CASTELLÀ

- 1 ARTEMIS FOWL. EL CUBO B**
Eoin Colfer
Montena. 342 pàg. 13,90 €
- 2 REBELDES**
Susan Hinton
P. de Lectura. 222 p. 5,25 €
- 3 PRÍNCIPE DE LA NIEBLA**
Carlos Ruiz Zafón
Edebé. 221 pàgines. 6,50 €

LLIBRERIES CONSULTADES: Al·lòs-El Petit Príncep (Infantil/Juvenil), Casa del Llibre, Crisol, Documenta, El Corte Inglés, FNAC, Roquer-Jardinet (Barcelona), Caselles (Lleida) i les 48 llibreries de Catalunya, amb els seus 51 punts de venda, associades a Totselsllibres.com